

LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO
ĮSAKYMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO 2007 M. BALANDŽIO 11
D. ĮSAKYMO NR. D1-204 „DĖL MIŠKO SANITARINĖS APSAUGOS TAISYKLIŲ
PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO IR LIETUVOS RESPUBLIKOS APLINKOS
MINISTRO 2002 M. GEGUŽĖS 14 D. ĮSAKYMO NR. 244 „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS APLINKOS MINISTRO 2001 M. BIRŽELIO 20 D. ĮSAKYMO NR.
328 „DĖL MIŠKO SANITARINĖS APSAUGOS TAISYKLIŲ“ DALINIO
PAKEITIMO“ PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS**

2010 m. liepos 16 d. Nr. D1-625
Vilnius

1. P a k e i ė i u Miško sanitarinės apsaugos taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2007 m. balandžio 11 d. įsakymu Nr. D1-204 „Dėl Miško sanitarinės apsaugos taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2007, Nr. [42-1596](#)):

1.1. išdėstau 3 punktą taip:

„3. Miško valdytojai, savininkai ir naudotojai privalo sekti miško sanitarinę būklę, stebėti abiotinių veiksnių, ligų, vabzdžių ir gyvūnų padarytus pažeidimus, saugoti mišką nuo miško kenkėjų, ligų ir kitų neigiamų veiksnių, bloginančių miško sanitarinę būklę.“;

1.2. išdėstau 4 punkto ketvirtąją pastraipą taip:

„**insekticidas** – pesticidas vabzdžiams naikinti;“;

1.3. pripažįstu netekusia galios 4 punkto tryliktąją pastraipą;

1.4. išdėstau 4 punkto keturioliktąją pastraipą taip:

„**atrakinis sanitarinis miško kirtimas** – sanitarinis miško kirtimas, kai iškertami labai pažeisti medžiai ir sausuočiai arba tokių medžių grupės, užimančios mažesnę kaip 0,1 ha plotą, taip pat medžiai ligoms, kenkėjams tirti ir apskaityti, ruošiami vabzdžiagaudžiai medžiai, vabzdžiagaudė mediena;“;

1.5. išdėstau 4 punkto penkioliktąją pastraipą taip:

„**plynasis sanitarinis miško kirtimas** – pažeisto medyno iškirtimas plynai nepriklausomai nuo medyno amžiaus;“;

1.6. papildau 4 punktą šiomis pastraipomis:

„**miško ligos** – žalą miškui darantys patologiniai procesai, kuriuos sukelia infekcinių ligų sukėlėjai (grybai, bakterijos, virusai, nematodai, aukštesnieji žiediniai augalai ir kt.) ar nepalankūs gamtiniai (sausra, užmirkimas, šalna ir kt.) ir (ar) antropogeniniai (tarša, rekreacija ir kt.) aplinkos veiksniai;

pažeistas medynas – medynas, kurio skalsumas, iškirtus labai pažeistus medžius ir sausuočius, liktų 0,4 ar mažesnis;

sveikas medis – medis be išorinių nusilpimo ir (ar) pažeidimo požymių;

mažai pažeistas medis – apsilpęs medis, kurio pažeista (apgraužta, apdegę ar kt.) mažiau negu 30 procentų spyglių ar mažiau negu 50 procentų lapų arba kurio pavienės šakos yra džiūstančios, arba kurio pavienių šaknų antžeminės dalys mechanškai pažeistos, arba kurio nedidelės stiebo dalys yra apmirusios, arba medis, kurio prieaugis sumažėjęs;

vidutiniškai pažeistas medis – nusilpęs medis, kurio pažeista 30–50 procentų spyglių ar 50–70 procentų lapų arba kurio viršūnė sausa (iki 30 procentų lajos ilgio), arba kurio šaknys ir stiebas turi nedidelių mechaninių pažeidimų, arba medis, kurio prieaugis labai sumažėjęs;

labai pažeistas medis – džiūstantis medis, kurio negrįžtamai pažeista daugiau kaip 50 procentų spyglių ar daugiau kaip 70 procentų lapų, arba medis, kurio nulaužta (sužalota) ar negrįžtamai nudžiūvę daugiau kaip 30 procentų lajos, arba medis, po kurio žieve vystosi pavojingi medžių liemenų kenkėjai, arba nauja vėjalauža;

naujas sausuolis – einamaisiais metais nudžiūvęs medis (negrižtamai pažeisti visi spygliai ar lapai); nauja vėjavarta;

senas sausuolis – ankstesniais metais nudžiūvęs medis, kuris gali būti be žievės ar smulkių šakų; ankstesnių metų vėjavarta arba vėjalauža.

Kitos sąvokos Taisyklėse suprantamos kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos miškų įstatyme (Žin., 1994, Nr. [96-1872](#); 2001, Nr. [35-1161](#)), Miško kirtimų taisyklėse, patvirtintose aplinkos ministro 2010 m. sausio 27 d. įsakymu Nr. D1-79 (Žin., 2010, Nr. [14-676](#)).“;

1.7. išdėstau 9 punktą taip:

„9. Šaknis graužiančius kenkėjus būtina naikinti, kai jų kiekis produkuojančios medelyno dalies dirvoje yra didesnis už nurodytą Taisyklių 1 priede.“;

1.8. išdėstau 10 punktą taip:

„10. Prieš įveisiant mišką želdavietėje, kurioje sodinami spygliuočių želdiniai, turi būti nustatomas šaknis graužiančių kenkėjų skaičius vadovaujantis Taisyklių 1 priedu. Jei šių kenkėjų skaičius didesnis už leidžiamą, turi būti taikomos sanitarinės miško apsaugos priemonės, kurios užtikrintų jų sumažėjimą iki leidžiamo.“;

1.9. pripažįstu netekusiais galios 12, 13 ir 14 punktus;

1.10. išdėstau 17 punktą taip:

„17. Ūgliagraužius (*Evetria* sp.) būtina naikinti, kai spygliuočių želdiniuose, žėliniuose ir jaunuolynuose yra 30 proc. ir daugiau ūgliagraužių pažeistų spygliuočių medžių.“;

1.11. išdėstau 18 punktą taip:

„18. Miško želdinius, žėlinius ir jaunuolynus būtina saugoti nuo graužikų ir žvėrių pažeidimų aptveriant tvoromis, naudojant individualias apsaugas, repelentus ir kt. Želdiniai ir žėliniai laikomi apsaugotais, kai gyvybingų tikslinių medžių rūšių medelių skaičius atitinka Miško atkūrimo ir įveisimo nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. balandžio 14 d. įsakymu Nr. D1-199 (Žin., 2008, Nr. [45-1702](#)), reikalavimus. Jaunuolynai laikomi apsaugotais, kai pažeista iki 10 proc. visų medžių.“;

1.12. išdėstau 20 punktą taip:

„20. Feromoninės gaudyklės žievėgraužiui tipografui iškabinamos ne mažesnėse kaip 0,2 ha plynų kirtimų eglynų kirtavietėse prieš pat medžių liemenų pavojingų kenkėjų skraidymo pradžią, ne mažesniu kaip 40 m atstumu viena nuo kitos ir ne arčiau kaip 20 m atstumu nuo pusamžių ir vyresnių eglynų. Kitiems medžių liemenų pavojingiems kenkėjams feromoninės gaudyklės iškabinamos pagal Valstybinės miškų tarnybos parengtas metodikas.“;

1.13. išdėstau 24 punktą taip:

„24. Vabzdžiagaudžiai medžiai ir (ar) vabzdžiagaudė mediena ruošiami tik iš žalių vėjavartų ir vėjalaužų, vidutiniškai pažeistų, blogai augančių (C klasės) medžių. Jei tokių medžių nėra vabzdžiagaudžių medžių ir (ar) vabzdžiagaudės medienos išdėstymo vietoje, naudojami miško kirtimais kitoje vietoje iškirsti medžiai ir (ar) vabzdžiagaudė mediena.“;

1.14. išdėstau 28 punktą taip:

„28. Kai po vabzdžiagaudžių medžių ir (ar) vabzdžiagaudės medienos žieve randamos pirmosios medžių liemenų pavojingų kenkėjų lėliukės, jie turi būti išvežti ne arčiau kaip 3 km nuo medyno, kurio sudėtyje yra daugiau kaip 20 proc. spygliuočių medžių rūšių, pakraščio arba nužievinti (žievę būtina užkasti arba sudeginti), arba kenkėjus sunaikinti kitais būdais.“;

1.15. išdėstau 29 punktą taip:

„29. Sanitariniais miško kirtimais turi būti iškertamos žalių eglių vėjavartos, vėjalaužos, snieglaužos ir labai pažeisti medžiai iki medžių liemenų pavojingų kenkėjų apsigyvenimo juose, t. y. iki po žieve atsirandant gyvų liemenų kenkėjų (kiaušinėlių, lervų, lėliukių, naujos kartos suaugėlių). Sanitariniais miško kirtimais taip pat gali būti kertami kitų medžių rūšių labai pažeisti medžiai ir sausuoliai.“;

1.16. išdėstau 30 punktą taip:

„30. Spygliuočiai, kuriuose apsigyveno medžių liemenų pavojingi kenkėjai, iki pirmųjų lėliukių susiformavimo turi būti iškirsti sanitariniais miško kirtimais ir išvežti ne arčiau kaip 3 km nuo medyno, kuriame tų spygliuočių medžių rūšių yra daugiau kaip 20 proc., pakraščio

arba nužievinti (žievę būtina užkasti arba sudeginti) arba kenkėjai sunaikinti kitais būdais.“;

1.17. išdėstau 31 punktą taip:

„Miško kirtimai kitais, šiose taisyklėse neaptais atvejais (miško kirtimai pusamžiuose ir jaunesniuose spygliuočių medynuose, kuriuose yra šakninės pinties židinių, sanitariniai miško kirtimai pušinės požievinės blakės ar saklio pažeistuose medynuose ir kt.), plyni sanitariniai miško kirtimai vykdomi, jų technologijos parenkamos ir biologinei įvairovei svarbūs medžiai paliekami vadovaujantis Miško kirtimų taisyklėmis.“;

1.18. pripažįstu netekusiais galios 32, 33 ir 34 punktus;

1.19. išdėstau 35 punktą taip:

„Vykdamas ugdomuosius miško kirtimus grynuose, pusamžiuose ir jaunesniuose, spygliuočių medynuose, įveistuose dykvietėse ir žemės ūkio naudmenose, kuriuose dar nėra šakninės pinties pažeistų medžių ir esant ne žemesnei kaip 0° C oro temperatūrai, nukirstų žalių spygliuočių medžių kelmai kirtimo dieną turi būti aptepami preparatu, apsaugančiu nuo šakninės pinties infekcijos.“;

1.20. pripažįstu netekusiais galios 36 ir 37 punktus;

1.21. išdėstau 38.3 papunktį taip:

„38.3. kai medyno plotas 1 ha ir didesnis, medyno apžiūroje turi dalyvauti ir Valstybinės miškų tarnybos įgaliotas specialistas.“;

1.22. papildau 38 punktą šiuo papunkčiu:

„38.5. lapuočių medynuose medžių būklė vertinama vegetacijos metu, nuo sulapojimo iki lapų numetimo rudenį (išskyrus sausuolius).“;

1.23. išdėstau 39 punktą taip:

„39. Numatytame kirsti plynais sanitariniais miško kirtimais medyje, medžių būklė ir medynų džiūvimą sukėlę veiksniai įvertinami tolygiai išdėstytuose apskaitos bareliuose, kurių bendras plotas turi sudaryti ne mažiau kaip 2 proc. kertamo ploto (barelių plotų suma ne mažiau kaip 0,02 ha), užpildomas Numatomų iškirsti plynais sanitariniais miško kirtimais medynų medžių būklės įvertinimo žiniaraštis (3 priedas).“;

1.24. pripažįstu netekusiais galios 41 ir 42 punktus;

1.25. išdėstau 44 punktą taip:

„44. Visose kirtavietėse nuo balandžio 1 d. iki rugsėjo 1 d. negali būti palikta žalių spygliuočių kirtimo atliekų su žieve, kurių skersmuo storiausioje dalyje didesnis kaip 8 cm ir ilgesnių kaip 1 m, išskyrus skirtas medienos kuro ruošai ar kitoms reikmėms, jei jos sukrautos į aukštesnes kaip 1,5 m krūvas, taip pat pavienes šakas (iki 0,1 m³/ha).“;

1.26. išdėstau 45 punktą taip:

„45. Žalia spygliuočių mediena nuo balandžio 20 d. (pušies – nuo balandžio 1 d.) iki rugsėjo 1 d., jeigu oro temperatūra yra ne žemesnė kaip 0° C, per dešimt dienų po jos iškirtimo turi būti išvežta ne arčiau kaip 3 km nuo medyno, kuriame spygliuočių medžių rūšių yra daugiau kaip 20 proc., pakraščio arba apdorota insekticidais, arba nužievinta, arba kitais būdais apsaugota nuo medžių liemenų pavojingų kenkėjų (mediena laikoma neapsaugota, jei po žieve yra gyvų liemenų kenkėjų: kiaušinėlių, lervų, lėliukių, naujos kartos suaugėlių).“;

1.27. išdėstau 47 punktą taip:

„47. Kai kyla masinio miško kenkėjų ar ligų dauginimosi židinių susidarymo pavojus, jie susidaro arba išplinta, miško sanitarinės apsaugos priemonės gali būti vykdomos kitaip, negu numatyta Taisyklėse ir kituose veiklą toje teritorijoje reglamentuojančiuose teisės aktuose pagal Valstybinės miškų tarnybos rekomendacijas.“;

1.28. išdėstau IX skyrių taip:

„IX. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

49. Miško kenkėjų, ligų ir abiotinių veiksnių pažeidimai registruojami vadovaujantis Generalinės miškų urėdijos prie Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka.

50. Pastebėjus didelio masto miško kenkėjų, ligų ar abiotinių veiksnių pažeidimą (kai

medynuose, želdiniuose, žėliniuose pažeidimai apima didesnę kaip 1 ha plotą arba (ir) yra masinio dauginimosi požymių (gausu skraidančių ar tupinčių vabzdžių, iš dalies ar visai nugrauzti spygliai ar lapai, iš lajų krenta vabzdžių lervų ekskrementai, keičiasi spyglių ar lapų natūrali spalva, daug kur ant kamienų ar šakų yra vabzdžių veiklos požymių), ištisai džiūsta medžiai ir kt.):

50.1. valstybinio miško valdytojas privalo nedelsdamas nustatyti apytikslį pažeisto valstybinio ar privataus miško plotą, pažeidimo priežastis ir apie tai per 5 kalendorines dienas pranešti Valstybinei miškų tarnybai;

50.2. privataus miško savininkas apie pažeidimą miško valdoje privalo per 5 kalendorines dienas pranešti valstybės įmonei miškų urėdijai, kurios veiklos teritorijoje yra jam priklausanti miško valda arba Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūrai, arba Valstybinei miškų tarnybai.

51. Gavus pranešimą apie didelio masto miško kenkėjų, ligų ar abiotinių veiksnių pažeidimą:

51.1. valstybės įmonė miškų urėdija arba Aplinkos ministerijos regiono aplinkos apsaugos departamento rajono agentūra nustato šio pažeidimo priežastis ir rekomenduoja miško savininkams miško sanitarinės apsaugos priemones. Apie šiuos pažeidimus per 5 kalendorines dienas praneša Valstybinei miškų tarnybai;

51.2. Valstybinės miškų tarnybos specialistai nustato šio pažeidimo priežastį, masinio dauginimosi židinių susidarymo riziką, rekomenduoja profilaktines ar naikinamąsias priemones, stebi taikomų priemonių efektyvumą, prireikus apie tai informuoja Aplinkos ministeriją ir Generalinę miškų urėdiją prie Aplinkos ministerijos.

52. Miško valdų sanitarinė būklė vertinama vadovaujantis Valstybinės miškų tarnybos parengta metodika.

53. Valstybinės miškų tarnybos, valstybės įmonių miškų urėdijų, regioninių aplinkos apsaugos departamentų, Generalinės miškų urėdijos prie Aplinkos ministerijos, Aplinkos ministerijos Miškų departamento specialistai konsultuoja miško sanitarinės apsaugos klausimais, rekomenduoja miško sanitarinės apsaugos priemonių taikymą.

54. Miško sanitarinę būklę ir šių Taisyklių reikalavimų vykdymą visuose šalies miškuose pagal kompetenciją kontroliuoja vyresnieji ir vyriausieji valstybiniai miškų pareigūnai, valstybiniai saugomų teritorijų pareigūnai ir aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnai.

55. Asmenys, pažeidę šias Taisykles, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.“;

1.29. išdėstau 3 priedą nauja redakcija (pridedama).

2. P r i p a ž į s t u netekusiu galios Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. gegužės 14 d. įsakymą Nr. 244 „Dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2001 m. birželio 20 d. įsakymo Nr. 328 „Dėl Miško sanitarinės apsaugos taisyklių“ dalinio pakeitimo“ (Žin., 2002, Nr. [60-2476](#)).

APLINKOS MINISTRAS

GEDIMINAS KAZLAUSKAS

Miško sanitarinės
apsaugos taisyklių
3 priedas

NUMATOMŲ IŠKIRSTI PLYNAIS SANITARINIAIS MIŠKO KIRTIMAIS MEDYNŲ
MEDŽIŲ BŪKLĖS ĮVERTINIMO ŽINIARAŠTIS

_____ miškų urėdija
_____ girininkija
_____ miško savininkas
_____ kadastro vietovė, sklypo Nr.

Kv. Nr.	Skl. Nr.	Barel io Nr.	Bareli o plotas , ha	Medžių rūšis	Medžių pasiskirstymas pagal būklę (vnt. ir proc. bendro kiekio barelyje)						Kirtimo priežastis (vyraujančių kenkėjų ir ligų pavadinimas)
					nekertami medžiai			kertami medžiai			
					I	II	III	IV	V	VI	

Komisija (nurodyti vardus, pavardes, pareigas):

Medžių būklės įvertinimas:

- I – sveiki medžiai
II – mažai pažeisti, apsilpę medžiai
III – vidutiniškai pažeisti, nusilpę medžiai
IV – labai pažeisti, džiūstantys medžiai
V – nauji sausuoliai
VI – seni sausuoliai

Pastabos:

1. Įvairiuose kenkėjų masinio dauginimosi židiniuose medžių būklės kategorijų skalė gali būti tikslinama.
